

CÂTEVA LECȚII DIN CARTEA LUI IOV

“Nu avem niciun motiv să ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu doar pentru că nu putem înțelege tainele providenței Sale. În lumea naturală suntem în permanență înconjurați de minuni pe care nu le putem înțelege. Ar trebui oare să ne mire când descoperim și în lumea spirituală taine pe care nu le putem pătrunde? Dificultatea ține numai și numai de slăbiciunea și de îngustimea minții omenești.”

E.G.W. (Educație, pag. 170)

Lucrarea...

- ✧ **Invizibilului.**
- ✧ **Răului.**
- ✧ **Harului.**
- ✧ **Speranței.**

Isus și Iov.

“Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice.” (2 Corinteni 4:18)

Cartea lui Iov deschide înaintea noastră realitatea unei lumi spirituale pe care ochii noștri nu o pot cuprinde.

Aceasta nu ar trebui să ne surprindă în zilele noastre. La urma urmei suntem înconjurați de o lume invizibilă de care ne folosim zi de zi: undele radio, transmisiile satelit, telefonie mobilă, Wifi, gravitația...

De ce nu am accepta existența “duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12)?

Aceste realități intangibile ne ajută să ne trăim viața cu umilință, conștienți de propria noastră necunoaștere și dependenți de Acela care se îngrijește de noi.

Invizibilul

“Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului.” (Iov 1:12)

RĂUL

Iov a suferit atacul “duhurilor răutății” așa cum puțini dintre noi au fost nevoiți să îl sufere.

Satana l-a atacat pe Iov – și ne atacă și pe noi astăzi – în două modalități distincte.

1. Răul fizic. Prin dezastre, accidente, etc.
2. Răul moral. Prin ispite, îndoieli, cuvinte și acțiuni ale altor persoane, etc.

Cartea lui Iov ne prezintă în cine își are originea păcatul din această lume și responsabilul în ultima instanță de tot răul care ne înconjoară.

HARUL

“Astfel de lucruri am auzit eu des; voi toți sunteți niște mângâietori supărăcioși.” (Iov 16:2)

Prietenii care au venit să îl consoleze pe Iov au sfârșit acuzându-l de vreun păcat grav.

Să comparăm atitudinea lor cu reacția pe care a avut-o Isus înaintea femeii surprinsă în adulter (Ioan 8:1-11):

- ➡ Femeia a fost acuzată de un păcat grav. Contrar situației lui Iov, acest păcat era într-adevăr real.
- ➡ Femeia nu a fost condamnată, Iov da.

Care a fost diferența? De ce nu a fost condamnată femeia adulteră?

Răspunsul se găsește în prețioasele daruri pe care Dumnezeu ni le-a oferit: iertarea și harul.

Nu trebuie să aplicăm și noi iertarea și harul în dreptul celor care suferă fără să judecăm dacă au păcătuit sau nu?

SPERANȚA

“Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.” (Evrei 11:10)

Realitatea răului a fost foarte prezentă în experiența lui Iov. Dar, așezat pe cenușa disperării, a putut declara: “Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.” (Iov 19:25).

În mijlocul nedreptăților și suferințelor acestei lumi, cartea lui Iov ne învață că Dumnezeu este acolo, Dumnezeu știe și Dumnezeu promite că nu totul este inutil.

Din Eden și până astăzi, Planul de Mântuire continuă să ghideze pe toți copiii lui Dumnezeu în drumul lor spre “cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc” (Evrei 12:22 GBV).

ISUS ȘI IOV

ISUS

IOV

A fost drept
(1 Ioan 2:1)

A fost ispitit de Satana
(Mat 4:1-10)

A fost calomniat
(Ioan 18:30)

Nu a păcătuit în încercare
(Evrei 4:15)

A fost răsplătit
(Mat 4:11)

A fost drept
(Iov 1:1)

A fost ispitit de Satana
(Iov 1:12)

A fost calomniat
(Iov 22:5)

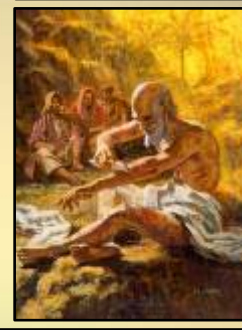
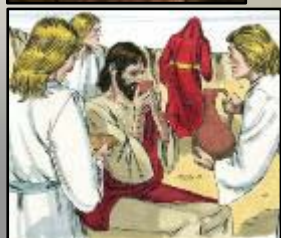
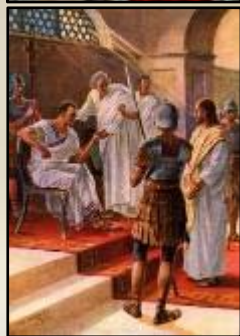
Nu a păcătuit în încercare
(Iov 1:22)

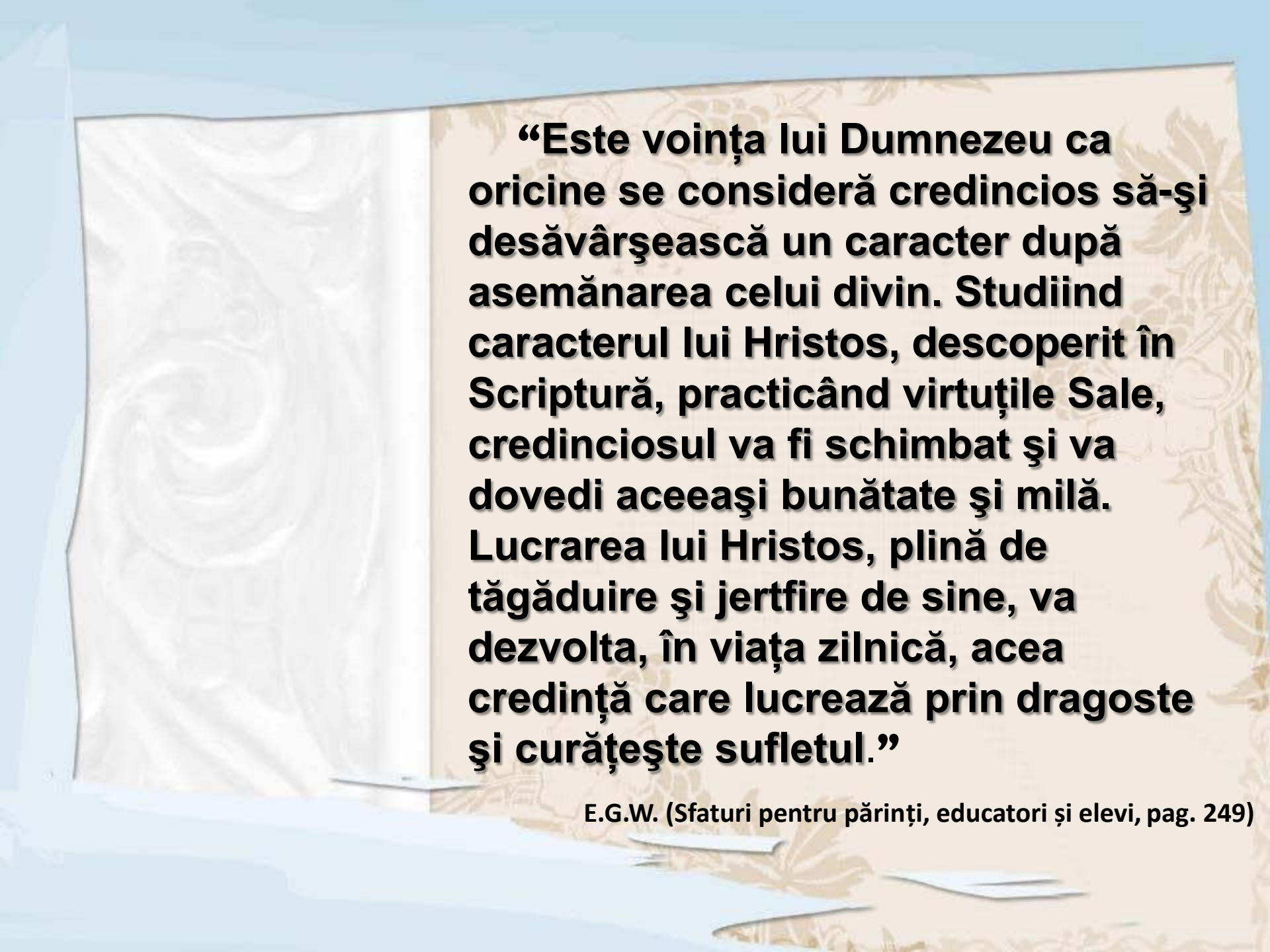

A fost răsplătit
(Iov 42:10)

Lăsând la o parte lucrurile care îl diferențiază pe Isus de Iov, putem vedea în Iov pe cineva care –fiind păcătos, ca și noi – a călcat pe urmele lui Isus și a rămas credincios lui Dumnezeu.

“Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.” (1 Ioan 3:3)

“Este voința lui Dumnezeu ca oricine se consideră credincios să-și desăvârșească un caracter după asemănarea celui divin. Studiind caracterul lui Hristos, descoperit în Scriptură, practicând virtuțile Sale, credinciosul va fi schimbat și va dovedi aceeași bunătate și milă. Lucrarea lui Hristos, plină de tăgăduire și jertfire de sine, va dezvolta, în viața zilnică, acea credință care lucrează prin dragoste și curățește sufletul.”

E.G.W. (Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, pag. 249)